

Bemærkninger til lovforslaget

Ligningsloven er senest ændret ved lov nr. 294, 296, 297, 298 og 300, alle af 10. juni 1981. Behandlingen af lov nr. 300 findes således omtalt i Folketingsstidende 1980-81:

Lovforslaget, tillæg A	5053
Fremsættelsen	10823
1. behandling	11183
Udvalgsbetænkning, tillæg B	1243
2. behandling	12417
3. behandling	12884
Forslaget som vedt., till. C	801

Almindelige bemærkninger

Hovedformålet med lovforslaget er at lette vilkårene for visse former for eksport af varer og tjenesteydelser ved at udvide de skattelettelser, som efter ligningslovens § 33 A indrømmes for lønindtægter, der erhverves under midlertidigt ophold i udlandet. Samtidig foreslås det, at de danske skatenedsættelser afpasses efter den udenlandske beskatning af lønindtægterne, og at skattelettelserne så vidt muligt begrænses til områder, der har direkte betydning for eksporten.

Efter de gældende bestemmelser i ligningslovens § 33 A indrømmes der skattelettelser, hvis en lønmodtager er fuldt skattepligtig her til landet og har opholdt sig uden for riget, dvs. uden for Danmark, Færøerne og Grønland, i *mindst 1 år*, kun afbrudt af ferie eller lignende. Lettelsen består i et nedslag i de danske indkomstskatter med hele den del af disse skatter, der forholdsmæssigt henføres til den lønindkomst, som er erhvervet under udlandsopholdet.

Nedslagsreglen i ligningslovens § 33 A i dens nuværende affattelse finder ikke anvendelse for lønindkomst ved tjeneste uden for Danmark for den danske stat eller anden dansk offentlig myndighed og heller ikke for lønindkomst hidrørende fra tjeneste om bord på dansk fartøj eller dansk, norsk eller svensk luftfartøj. Den gældende bestemmelse finder heller ikke anvendelse i det omfang, en dobbeltbeskatningsaftale har tillagt Danmark beskatningsretten til den pågældende lønindkomst.

For at øge de danske eksportvirksomheders muligheder for at deltage i den internationale konkurrence foreslås kravet om 1 års ophold i udlandet nedsat til 6 måneder.

I denne forbindelse foreslås det, at betingelsen om, at opholdet i udlandet kun må afbrydes af ferie eller lignende, ændres til, at de afbrydelser af opholdet, der kan afholdes, uden at udlandsopholdet betragtes som afbrudt, sammenlagt højst kan andrage 42 dage inden for 6 måneder. Baggrunden herfor er, at der i løbet af den tid, hvor den gældende bestemmelse har virket, har hersket tvivl om, hvad der har kunnet anses for »sædvanlig ferie og lignende«. Ved at indsætte en fast dageregul fjernes denne usikkerhed både for skatteyderne og skattemyndighederne.

Efter forslaget udgår bestemmelsen om, at lempelse ikke kan opnås i det omfang, en dobbeltbeskatningsoverenskomst har tillagt Danmark beskatningsretten til den pågældende lønindkomst. Dette må ses i sammenhæng med, at beskatningsretten efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst normalt tilkommer Danmark, når arbejdstageren arbejder i udlandet for dansk eller tredjelandsarbejdsgiver i en periode, der ikke overstiger 183 dage i et kalenderår. Overstiger arbejdsopholdet de 183 dage, vil beskatningsretten til lønindkomsten tilfalde det pågældende udland og i så fald helt tilbage fra første arbejdsdag i dette.

Når lønmodtagere arbejder for en dansk arbejds giver i et aftaleland i op til 6 måneder inden for samme kalenderår, vil beskatningsretten til lønindkomsten således tilkomme Danmark. Efter den gældende ordning afskærer dette fra lempelse for lønindkomsten i denne periode, selv om den samlede arbejdsperiode i dette og et tilstødende kalenderår når op over 1 år. Hvis den samlede arbejdsperiode i et aftaleland f.eks. er 11 måneder, der er ligeligt fordelt på to kalenderår, vil beskatningsretten til de 11 måneders lønindtægt således tilkomme Danmark, og dette vil efter de gældende regler afskære lønmodtageren fra nedsættelse i den danske indkomstskat for hele perioden. Hvis forslaget om at nedsætte den arbejdsperiode, der giver mulighed for skatenedsættelse fra mindst 1 år til mindst 6 måneder, virkelig skal få praktisk be-